

S'ha publicat un ampli estudi sobre la indústria de la carn a Catalunya

El llibre subratlla la importància del sector carni català

La Direcció General de Producció i Indústries Agroalimentàries, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, ha publicat recentment l'estudi «La indústria càrnia a Catalunya, 1997» amb l'objectiu de donar a conèixer una nova font d'informació sobre la situació actual de la indústria càrnia al nostre país. El treball és l'únic estudi exhaustiu del sector carni realitzat a l'Estat espanyol.

Catalunya compta amb una poderosa indústria agroalimentària que ha experimentat en els darrers anys importants transformacions per tal d'adaptar-se a la internacionalització

de la indústria agroalimentària.

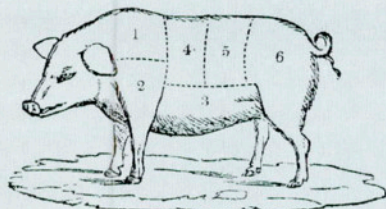
El pes de la indústria càrnia catalana, gairebé el 33 % pel que fa al conjunt global d'Espanya, és molt important tot i que hem de tenir en compte que els valors referits a Espanya són de l'any 1996 (els darrers publicats) i possiblement inferiors als de 1997. Castella-Lleó és la següent comunitat autònoma en importància i solament participa amb un 12,5 %. Les altres comunitats autònomes es reparteixen la meitat restant amb participacions individuals força més baixes.

Aquest elevat índex de productivitat que en principi se'n deriva, es pot explicar, en part, perquè la cadena de transformació a Catalunya és més llarga que a la majoria de les comunitats autònomes d'Espanya, amb el conseqüent augment del valor afegit que comporta aprofundir en el grau de transformació.

Les dades de la indústria agroalimentària i de la indústria total fan referència a l'any 1996 i, a diferència del sector carni, inclouen també les indústries de menys de 200 milions de facturació.

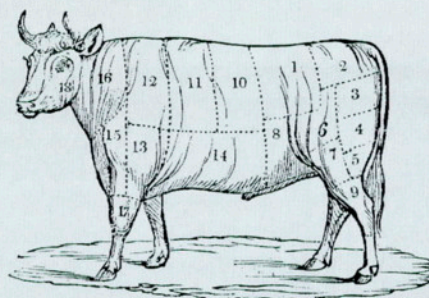
La clara vocació càrnia del sector agroalimentari a Catalunya queda evident en constatar que la indústria transformadora d'aquest sector representa, aproximadament, el 26,2 % del total de la facturació de la indústria agroalimentària. Per la seva banda, com ja es comentava en el quadre anterior, el nombre d'ocupats i el d'establiments tenen una participació més reduïda en el global agroalimentari degut, en part, als diferents anys a què es refereix la informació utilitzada (1996 i 1997).

Per tal de comparar la facturació de la indústria càrnia amb el conjunt de la indústria a Catalunya, hem treballat amb dades facilitades per l'Institut Català d'Estadística, el qual presenta aquesta informació descomposta en 14 agrupacions que engloben 55 branques.

que comporta l'euro. Productors, transformadors i distribuïdors han realitzat un gran esforç amb l'objectiu de complir les noves exigències comunitàries i, a la vegada, millorar el nivell de competitivitat.

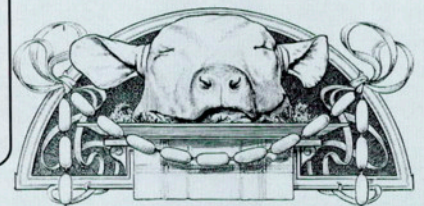
Si considerem que en la cadena agroalimentària el primer graó per a la transformació és el proveïment de matèries primeres, es pot afirmar que el sector ramader i carni, amb una gran tradició a Catalunya, és un dels primers subministradors de matèria primera, sobretot pel que fa a l'engreix de porcs. A més, per optimitzar al màxim els processos de transformació, s'ha creat un lligam especial amb les zones de producció i s'han instal·lat la majoria de les indústries transformadores ben a prop de les que produeixen les matèries primeres. Aquests fets, entre d'altres, situen la indústria càrnia en un dels llocs més importants dins l'àmbit agroalimentari català, amb un volum de facturació que sobrepassa la quarta part del total facturat pel conjunt

Però també s'explica, d'altra banda, perquè en les dades d'Espanya hi ha incloses moltes indústries petites, amb un nombre considerable de treballadors i amb unes facturacions molt baixes.

Pel que fa al nombre d'establiments, per tal de fer les dades més comparables entre l'univers escollit per a l'estudi a Catalunya i les indústries a Espanya, s'han considerat solament els establiments del conjunt de l'Estat de més de 10 treballadors.

En línia paral·lela al nombre d'ocupats, la baixa participació pel que fa a Espanya del nombre d'establiments en comparació a la facturació, permet estimar uns índexs de rendibilitat més elevats.

És altament significatiu que, en el conjunt de la indústria catalana, solament cinc de les cinquanta-cinc branques (fabricació de vehicles de motor, carrosseries i remolcs; altres productes alimentaris i tabac; fabricació de productes químics bàsics; fabricació de productes farmacèutics, i fabricació de màquines i equips mecànics) superin els ingressos del sector industrial carni. Fins i tot, els ingressos de cinc d'aquestes agrupacions són inferiors als de la branca càrnia.

Extracte del text que pot consultar-se al web del DARP:

<http://www.gencat.es/darp>

La Generalitat i l'IRTA han signat un Contracte-Programa fins al 2002

El Govern català pagarà 5.291 milions de pessetes

Els departaments de la Presidència, Economia i Finances, i Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya van signar el passat dia 19 de març un Contracte-Programa (CP) fins al 2002 amb l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA), al Palau de la Generalitat. Aquest CP concreta la missió i objectius estratègics de l'Institut, així com els objectius operatius i els indicadors per al seu seguiment, per una banda, i el pla financer, on es fixen les aportacions dels departaments i els recursos a captar pel propi IRTA, per una altra. Les aportacions per part del Govern de la Generalitat durant el període de vigència d'aquest contracte ascenderan a 5.291,6 milions de pessetes.

L'impacte que es pretén obtenir amb aquest CP es concreta en una millor orientació de l'IRTA (que depèn del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca) cap a les necessitats del país; una major i millor coordinació de l'esforç públic de la Generalitat en la recerca i el desenvolupament a Catalunya; la consolidació dels mil milions de pessetes anuals cap a la innovació que aconseguix l'IRTA d'altres fons que no són la Generalitat; l'increment d'un 7,5 % anual acumulatiu de la facturació privada de l'Institut i del 2 % en projectes d'investigació, i, com a conseqüència de tot, un impacte positiu en el procés de modernització i major competitivitat de l'important sector agroalimentari català.

DARP <http://www.gencat.es/darp/gabinet/cgabia12.htm>

Caprabo compra la marca Aldi de la firma Pere Ramón, de Tàrrrega

El grup Caprabo ha arribat a un acord amb l'empresa lleidatana de distribució Pere Ramón per a l'adquisició d'aquesta companyia, segons van informar fonts de Caprabo.

L'acord entre la distribuïdora Pere Ramón i Caprabo, amb una facturació de 7.800 i 164.008 milions de pessetes respectivament, durant 1998, consolida el grup català familiar com a líder a la demarcació lleidatana, tant en vendes com en presència i representació territorial.

Segons un comunicat de Caprabo, Pere Ramón, empresa familiar que aquest any ha complert el seu 80 aniversari, aconseguix amb la venda «mantenir la continuïtat de l'empresa a Catalunya». Els establiments de Pere Ramón, que operaven amb el nom comercial Aldi, es retolaran com a Caprabo després d'aquest estiu. La facturació del grup Caprabo ha estat durant el primer trimestre de l'any de 44.587 milions, amb un increment del 33 per cent respecte al mateix període del 1998, i la seva previsió és acabar l'any superant els 200.000 milions de pessetes en vendes. Sense comptar amb els establiments de la cadena Aldi, el grup Caprabo disposa ara de 268 botigues, amb una sala de vendes total de 250.041 metres quadrats. **JC**

I també la Coca-Cola

Per si no hi va haver prou enrenou amb el tema tabú de les dioxines, les begudes de la marca Coca-Cola van passar també a primer pla, el mateix mes de juny, en aparèixer algunes intoxicacions en persones que havien pres aquesta beguda refrescant. Posats a fer, Bèlgica tornava a sortir a la palestra, tot i que ara ho feia en companyia de França.

De forma general, es va detectar dos tipus de possibles contaminacions en els productes de Coca-Cola: un que es basava en una contaminació del gas carbònic emprat en la gasificació de les begudes refrescants, i l'altre, en una contaminació externa dels envasos degut a un contacte accidental o a una possible migració dels fungicides emprats en la conservació dels palés de fusta que s'utilitzen en l'emmagatzematge i transport de les begudes.

Prop d'un centenar de persones es van veure intoxicades a l'Estat belga, mentre que en tot l'Estat espanyol no hi va haver cap cas. Tot i això, aquesta nova alarma va provocar la retirada del mercat català i espanyol de milers d'ampolles i llaunes importades d'aquests països (inicialment s'havia assegurat que aquí no n'havien importat).

També es van haver de retirar del mercat polonès totes les ampolles de vidre de 33 cl de marques que comercialitza en aquell país (Coca-Cola, Finley, Fanta, Bonaqua) després de comprovar la ineficàcia del rentatge dels recipients en trobar restes de floridura a l'aigua mineral Bonaqua, encara que els fongs estaven biològicament morts i «sense perill per a la salut».

Després d'haver-se analitzat un gran nombre de mostres

en diferents laboratoris reconeguts, en cap es va detectar que la beguda estigués contaminada per algun fungicida. També es va analitzar el gas de la beguda refrescant, i si bé en algunes mostres es van trobar petites quantitats de sulfur de carboni, la seva concentració era tan insignificant que no podria provocar cap efecte secundari dels que van tenir lloc.

Tornem a estar doncs, en allò de sempre: no faltaria més claredat en tots aquests temes de cara al consumidor? Cal dir, però, que en aquest cas la informació ha estat ràpida i clara, un punt per a Coca-Cola.

